

Sergotar**Heybetek
ku naşkê**

N: Kerîm Perwîzî

Di dîroka neteweyên bindest û belengaz û bi giştî ew neteweyên ku dijminên gellek dilreq hene, hindêk beşên taybet peyda dibin, ku dijminên vê neteweyê hewlên gellek binecî didin, ku vê qonaxa taybet sivik û lawaz bikin. Bo mînak dema ku spîpêst li Ewropa diçin Amerîkayê, û dixwazin ku xaka sorpêstan dagîr bikin, her cure berbirûbûn û xweragiriyeke sorpêstan bi navê hovîtî û paşvemayîn û hovîtîya sorpêstan ji nav dibin, û hêcetekê bo kiryarên xwe tînin. Yan li Îrana serdema îdeolojiya Pehlewî-Xomênî de, xweragirî û xweradestnekirina neteweyên Turk û Kurd û Erebi û Belûç û Turkemen bi dijberîkirina digel şaristaniyetê û digel xwedê û îxanet bi dayka nîştîman (Mami Mîhen) hate binavkirin, û qonaxên hestiyar ên dîroka van gelan wekî destçêkirîyê biyaniyan û sivik nîşan didin.

Di wêneya taybetî ya Kurd de, dema ku di lûtkeya faşîzmê û paşveman û serberedayîtiyê di navçê de, Kurdistan di sala 1324-an de deshîlata Komarî bi awayekî demokratîk radigehîne, ew yek xaleke girîng a guherînê ye di Îran û Kurdistanê, û heta Rojhilata Navîn de jî.

Dema ku Rizayê Mîrpenc deshîlata bi nav modern a xwe ava dike, mîrnîbûnê di rûtbûna jinan de dibîne, û jin û keçên wî serpoşa xwe radikin û dibin mînaka mode û kincan.

Lê ku deshîlata Komara Kurdistanê bi destê pêşewayê nemir û bi rêbertiya PDKÎ tê avakirin, Pêşewayê gel rêkxirawa tayet bi maf û pêgehandina jinan ava dike û hevjiîna wî dibe mînaka xebatkariyê di pêxema yeksaniya heqîqeta jin û mêran di nava malbat û civakê de.

Ew deshîlata biheybet a netew-

»»»» Doma manşetê

Berpîrsê polîsê Tehranê Husên Eşterî ragehandiye, ku em agehdar in ku dijminên Tehranê dixwazin di merasima 22`ê Rêben-danê de li dijî rejîmê meşekê bi rê ve bibin, û ji birêvebirina meşeke weha ya nerazîbûnê em nîgeran in!

Li gora axavtinên berpîrsên polîsê

Tehranê, hevdem digel vê ku dixwazên evsal jî, şanoyeke rêpîvanê bi rê ve bibin, lê tîrsa wan ew e ku ew civîna xelkê, û kombûna wan li dewra hevdu, vegere dijî wan, û rêpîvana hikûmetî bibe meşa xelkê li dijî hikûmetê, û her ji niha ve gefan dixwin, û hewla çavtirsandina xelkê didin.

Koma van bûyer û axavtinan û

nîşandana nerazîbûnan bi taybetî di nava tex û qatên curbicûr ên welat de (her carê jî li cihekî welat) nîşana vê yekê ne, ku her wek ku beşek ji mohreyên rejîmê bixwe bas kiribûn, Komara Îslamî di naweroka xwe de mayepûç bûye, û mijûlî derbazkirina dewrana betalbûna xwe ye.

Şandekê PSK`ê serdana PDKÎ kir****Şandekê PSK`ê bi serperestiya Mes`ûd Tek serdana Desteya Kargêrî a PDKÎ kir.

Li gora nûçeya ku gihîştîye malpera “Kurdistanmedia”yê, roja Çarşemiyê 26`ê Befranbara 1397`an a Rojî, şandekê PSK bi serperestiya Mes`ûd Tek serokê giştî ê PSK, serdana Desteya Kargêrî a PDKÎ kir, û ji aliyê şanda PDKÎ bi serperestiya Mistefa Hicrî ve, hate pêşwazîkirin.

Di vê hevdîtina dostane de, herdu aliyên baseke tîr û teji li ser rewşa her çar parçeyên Kurdistanê, û herwisa pêwendiyê di navbera PSK û PDKÎ kirin.

Di dawiyê de jî, her du aliyên pêdagirî kirin, li ser berdwamiya tîkiliyên dostane.

Şandekê PDKÎ di merasima şîn û taziya mamosta Mihemedê Mela Qadir de beşdarî kir**Şandekê PDKÎ bi serperestiya Mihemednezîf Qadirî beşdarî di taziya xwedêjêrazî mamosta Mihemedê Mela Qadir tîkoşerê mîjîn ê PDK`ê de kir.**

Piştînivroya roja Çarşemiyê 26`ê Befranbarê şandekê PDKÎ bi serperestiya Mihemednezîf Qadirî cihgirê duyem ê Lêpirsyarê Giştî ê PDKÎ, beşdarî di taziya kesayetiyê naskirî û tîkoşerê mîjîn ê PDK mamosta Mihemedê Mela Qadir li bajarê Hewlêrê de kir.

Şanda PDKÎ tevî pêragehandina hevxemiyê, bi dost û hevalên PDK`ê, û malbata mamosta Mihemedê Mela Qadir, nameya sersaxiyê ya Mistefa Hicrî Lêpirsyarê Giştî ê PDKÎ pêşkêşî wan kir, ku bo Mes`ûd Barzanî şandibûn.

eyî- demokratîk e li Kurdistanê û li serdema cilîdanêya paşvemayîn û faşîzmê di navçê de, qonaxeke pirr şanazî bo neteweya Kurd e, û kurbê vîde ye ku dijminên hûr û gir ê Kurd û PDKÎ berdwam di hewla sivikatîkirina wan de bûne û berdwam xwastine wê wekî paşbendeke xwestek û berjewendiyên Baqîrof û Pîşewerî û şerê çend eşîran bi nav bikin.

Lê ew xwehilkutana dijminên Kurd qet serkevtî nebûye, û dehiq bi dehiq, Kurd û Kurdistan zêdetir ketine pey hez û xwezî û daxwazên rewa ên PDKÎ û Komara Kurdistanê, û niha êdî takê Kurd şanaziyê dikin ku xwe wekî hevvelatîyekî Komara Demokratîk ya Kurdistanê pêname bikin. Nasname û pênameyêke neteweyî û nîştîmanî ku cudatir ji pêvajoya dîrokî, serberedayî û hovîtîyê di navçeyekê de ye, û Kurd û Kurdistanê dike gewhereke geş di dîroka dîr û nêzîk de.

Ew mezinahî û heybeta Komara Kurdistanê û rêberên pir biheybet ên wê û bi taybetî Pêşewayê wê yê nemir, kelheke biheybet e, û dîwareke çiyayî heye, û li dewra bajar e, ku dujminên wê, hindî ku zêdetir xwe hildikutin da ku sivikatîyê pê bikin, xwe zêdetir sivik dikin, û berev ketina nav qofiyê de diçin û Komar di nava bîr û hizra takên nîştîmana Kurdistanê de qahîmtir dibe, û bicoştir ji caran derdikeve.

Daxuyaniya Navenda Hevkariya Hizbên Kurdistanê Îranê derheq yekem salvegera avabûna

vê navendê

Navenda Hevkariya Hizbên Kurdistanê Îranê derheq yekem salvegera avabûna xwe daxuyaniyek weşand.

Deqa tewaw ya vê daxuyaniyê weha ye:

Xelkê xebatkar û bêzarbûyî ê Kurdistanê!
Hêz û aliyên siyasî ên Kurdistanê û Îranê!

Heyama çil salan e ku Komara Îslamiya Îranê şerekî bêrawestîyan di hemû biyavan de (siyasî, leşkerî, civakî, aborî, çandî) bi ser gelê Kurd de li Kurdistanê Îranê de sepanîye. Rejîm bona serkevîna di vî şerî de, û serkutkirina gelê Kurd ji hemû alav û emrazên tundûtîj mifah wergirtiye û ji riya dem û dezgehên xwe ên serkutkar ve hewl daye ku hemû kuncên jiyana xelkê Kurdistanê bixe bin çavdêriya xwe de, lê di heyama van çil salan de, xelkê Kurdistanê di gel vê yekê de ku şer neberamber bûye, lê bi hemû şiyana xwe xebat li dijî vê rejîmê kirine, û li ser xebat û mafxwaziya xwe pêdagir bûne. Di vê berêkaniyê de digel deshilatdariya Komara Îslamî de hizbên siyasî ên Kurdistanê Îranê ji riya Hêza Pêşmerge û teşkilata navxwe a welat û herweha bi piştevanî û erk û wezîfe wergirtina xelkê welatparêz û çalakên siyasî ên Kurd li Kurdistanê aÎranê berbirûyê siyasetên Komara Îslamî bûne û di vê riyê de bi hezaran pêşmerge û endamên hizban û xelkê sîvîl û medenî ên Kurdistanê şehîd bûn û xwîna wan bi neheqî niqitî ser erdê. Lê digel hemû vê fedakarî û qurbanîdanê hemû demekê hest bi valahiya vê hatiye kirin, ku tevgera gelê Kurd li Kurdistanê Îranê bo berevanî, û xebata li dijî deshilatdariya Komara Îslamî yekdest û yek bername nîne, û eva xaleke lawaz ya tevgera berheq ya gelê Kurd e.

Digel vê yekê de di salên borî de hewla vê yekê hatiye dan ku ji riya civînên hizbên Kurdistanê Îranê li dewra pilatformekê ku nûneratiya piraniya xelkê Kurdistanê bike, bereyek yan hevalbendiyek pêk bê, û ew valahî di xebata li dijî Komara Îslamî bê tejkirin, lê bi sedemên curbicur

nekarîne vê hevalbendiyê pêk bînin. Diyare ku hizbên qada xebatê yên Kurdistanê Îranê her yek ji wab bo xwe di vê armancê de ku pêkanîna hevpeymanîyeke kara be, xafil nebûn, û kar jê re kiriye, heya eva ku di roja 19`ê Befranbar sala 1396`an de (09.01.2018)`an de, piştî çendîn civînên du alî û çend alî biryara pêkanîna navedekê bi mebesta rêkxistina havkariya di navbera hizban de hate dan, û di roja 30 befranbar a sala 1396`an de vê navendê hebûna xwe ragehand û bi awayekî fermî dest bi karên xwe kir.

Niha salek bi ser pêkanîna vê navendê re derbaz dibe, û di heyama vê yek salê de vê navendê hewl daye ku pira pêwendîya di navbera hizbên Kurdistanê Îranê be, û kar û tekoşîna bibandor li ser çawaniya pêşvebirina xebata heqxwazane ya Kurdistanê Îranê hebe.

Çê dibe ku ji çend aliyên ve girîngiya Navenda Hevkariya Hizbên Kurdistanê Îranê em binirxînin. Yekem, ew navend di rewşekê de pêk hat ku rêkxistina êşkere û rêberiya PDKÎ bi sedema rewşa siyasî ya herêmê, heyameke zemanî ya zêde ye heya asteke berçaw meydana xebatê jê teng bûye, û rojane jî bi sedema siyaseta zêde xwaziya Komara Îslamî di herêmê de, ew bertengiye bi başî xwe nîşan dide. Û ji aliyekî din ve jî rege bi sedemên curbicur tu yek ji wan hizban bi tenê nekarîne ku li hember siyaset û pîlan û pîlanên Komara Îslamî de bisekinin.

Duyem: Hecehiya navendeke weha di rewşekê de bû ku li Îrana li jêr deshilat Komara aÎslamî de bi sedema siyaseta dijî xelkî di navxwe ya Îranê û siyasetên dujminkarane derheq bi welatên cîran ji riya hinartina derve ya şoreşa Îslamî û destêwerdan di nava karûbarên navxwe a wan welatan bûye kabûsek bi ser milên gelên Îranê û nezma cîhanî. Di navxwe ya welat de jî nerazîbûn û meşên di van du salên dawiyê de, zêdetir bûne, bi awayekî ku di van nerazîbûnan de xelkê bêzar ê Îranê xetên sor ên nizama Komaar Îslamî be-

zandine, û “mirin bo rêber” û “hiloşe Komara Îslamî” di hemû meşan de tê bihîstin. Piştî salekê derbazbûn bi ser vê xwenîşandan û nerazîbûna gelên Îranê de, em dibînin ku rewş di zirara Komara Îslamî û berjewendiya gelên Îranê de ye û rojane tex û qatên civaka Îranê wek kedkar, xwendekar, jinan, mamosta û xelkê asayî bona bidestveanîna mafên xwe tene ser şeqaman û bi dana diruşman li dijî deshilatê nerazîbûna xwe nîşan didin.

Cuda ji nerazîbûna gelên Îranê rejîm bixwe jî di navxwe de rastî kirîzan hatiye, û di yek sala borî de baskên nav rejîmê de zêdetir ji hemû demekê berbirûyê yektir bûne, û kar û kiryarên wan ên qirêj ku di heyama çil salên borî de li dijî gelên Îranê û serwet û samana vî welatî kirine li ser yek êşkere bikin.

Serbarê vê rewşê bêserûberî di navxwe ya Îranê de, siyaseta vegeşandina deshilatdariyê û destêwerdan di nava karûbarên navxweyî ên welatên navçeyê, û pêdagirbûna li ser destpêregihîştina bi çekên komkuji û pêbendnebûna bi peymanname û gellek rêkvevînan navdewletî û bînpêkirina mafên mirovan, Îrana li jêr deshilat Komara Îslamî xistiye nav tengasiyeke mezin ku rege vê carê bi hêsanî nekare jê derbaz bibe. Di rewşeke weha de bi encamgihîştina tevgera mafxwaane ya xelkê Kurdistanê hewcehî bi yekîti û hevpeymanîyekî Kurdistanê zêdetir ji derbazbûyî heye.

Li ser vê bingehe Navenda Hevkariya Hizbên Kurdistanê Îranê di heyama yek sala borî de kariye ku gellek astengiyan li ser riya xwe vêde bide, û bi pesendkirina pêrewa navxwe û xetên giştî û helwestgirtin di hemberî wan bûyerên ku di Îranê bi giştî û Kurdistanê Îranê bi taybetî rû didin, bo mînak wek bange-waza alîkarîkirina xelkê erdhejêdayî ên navçeya Kirmaşanê, nerazîbûnnîşandan li ser îdamên siyasî, kuştina kolberan û kiryarên terorîstî ên Komara Îslamî û hwd...xwe wekî karektereke qada xebata li dijî Komara Îslamî li Kurdistanê Îranê nîşan bide, û

bibe cihê hêviya dilsojên yekîti û yekgirtîbûna Hizbên Kurdistanê Îranê.

Kopka vê xemxwarî û bi hawdehatina xelkê Kurdistanê di 21`ê Xermanana îsal tenê piştî sê rojan derbazbûna bi ser mûşekbarana binkeyên PDKÎ û Hizba Demokrata Kurdistanê, û hevdem îdama şeş çalakên siyasî di girtîgehên Recayîşehr a Tehran, Miyandoaw û Şinoyê bi zelaî bo dost û dujmin derket ku piştî çil salan siyaseta serkutkirina berde-wam ya xelkê Kurdistanê ji aliyê dem û dezgehên Komara Îslamî û hewla veqetandina xelkê û hizban, xelk bi gireveke sertaserî li hizb û xortên hizbê bûn xwedan, û nîşan dan ku hekî di nava hizbên qada xebatê de yekgirtin hebe, xelk yar û piştevanê van hizba dibin.

Di salvegera avakirina Navenda Hevkariya Hizbên Kurdistanê Îranê em daxwaz dikin ku hizbên din ên Kurdistanê Îranê jî ku bername û pirograma xwe di çarçoveya xetên giştî ên Navenda Hevkariya Hizbên Kurdistanê Îranê de dibînin, bona bihêzkirina vê navendê û berew pêkanîna eniyeke bihêz û bişiyar tevî Navenda Hevkariya Hizbên Kurdistanê Îranê bibin.

Di heman demê de Navenda Hevkariya Hizbên Kurdistanê Îranê destê hevkarîyê bo hemû wan hizb û rêkxirawên siyasî ên ên opozisyona Komara Îslamî dirêj dike, ku bi kiryar baweriya wan bi demokrasî û çendneteweyîbûna Îranê heye, û mafê neteweyan di siberoja Îranê û sîstema birêveberiya welat di Îrana siberojê de qebûl dikin.

Em hêvî dikin ku bi hevkarîya hemû alieykî em hewl bidin ku sîstemeke komarî, demokrat û federal ku bibe cihgir bo komara Îslamî û hemû gelên Îranê li jêr stem û çewsandina vê rejîmê rizgar bin.

Navenda Hevkariya Hizbên Kurdistanê Îranê

19.10.1397

Axazadeh û zarokên dewlemendên Îranê bi navçavdana milk û malên xwe, bûne sedema nerazîbûna xelkê

N: Erin Cunningham

The Washington Post

W: Hemîd Muxtarî

Sewaza jiyana zarokên dewlemend yên berpirsên Îranê, weke te'itlatên pîrxerc, mēhvandariyên xweş û destgihîştin bi pere û kar, bûye sedema acizbûna xelkê di mehên dawî de, piştî ku baykotên dewletên Yekbûyî yên Amerîkayê bandora xwe xiste ser abûriya Îranê û heta astek bilind abûriya Îranê felec kir.

Ciwanên dewlemend, bitaybetî yên ku pêwendiyên wan ligel berpirsên dewletî hene, yan xizm û kes û karên berpirsên dewletî ne, ji rêya Instagramê ve û di xiyevanên Tehranê de, dewlemendiya xwe didin nav çavê xelkê, bi rêya danîna resmên xwe bi tirombîlên sport û giranbiha, kincên marke û te'itlatên pîrxerc li hotêlên 5 stêrk û giranbuha.

Ev qata taybet li civakê de, roj bi roj dibin xwedî postên bilind di nava dewletê de, û bûrsa xwendinê di zanîngehên cihanî de werdigirin, û hatin û çûna wan bo derveyî welat bê problem tê encamdan.

Li gorî wan wêneyên ku ji neviya Xomêynî, rêberê berê yê Komara Îslamiya Îranê li Lendena Berîtaniya hatiye girtin û belavkirin, tēnê kifê destê wê, 3.800 Dolar nirxa wê bûye.

Lê îrorojê hejmarek kêr ji xelkê dikarin ji wan îmkatan mifah bistînin û xweş derbaz bikin, ji ber ku hewcehiyên jiyane roj bi roj girantir dibin û kifê perê xelkê roj bi roj biçûktir dibe. Xelkê Îranê îrorojê bi piranî bas

ji neyeksanî û kultura xizm û eşîregerî dikin ku tenê bi qazanca girûpek destnîşankirî di Îranê de ye ku bi Axazade yan zarokên berpirsan hatine nasîn.

Meha derbazbûyî Kambîz Mehdîzadeh, zavayê Hassen Rûhanî, serkomarê Îranê, ku weke berpirsê Lêkolînên Erdnasî li Îranê hatibû diyarîkirin, tenê du rojn piştî bidestxistina vê postê, bi sedema nerazîbûna xelkê, neçar ma ku dest ji ev postê berde. Mehdîzadeyê 33 salî, berê weke rawêjkarê Wezareta Petrola Îranê kar kiribû. Lê gellek ji xelkê Îranê bawer in ku xizmatiya Mehdîzade ligel Rûhanî sedema sereke ya wergitina vê postê bû.

Havîna sala borî jî nerazîbûnek han ji aliyê xelkê Îranê ve bi rêya "Social Media" ve hate encamdan ku tê de, xelk daxwaz ji berpirsên siyasî yên Îranê kir ku hemû ew îmtiyazên ku zarokên wan ji dewletê bi dest xisitine, eşkere bikin.

Her di vê derheqê de di "August" a sala borî Wezîrê Karûbarên Derve yê Komara Îslamiya Îranê, Mihemd Cewad Zerîf, di hevpeyvînekê ligel rojnameya "Donya-e-Eqtasad", ya Îranê dibêje: "Spas ji bo Xwedê, piştî me'imûriyeta min li Netewên Yekbûyê de, zarokên min, vegehiyan Îranê û niha ligel malbatên xwe li Tehranê dijîn û kar dikin".

Herwiha, "Rasûl Tolo'î", kurê yek ji fermanderên xanenişînbûyî yê Spahê, ji ber danîna hinek wêneyên xwe ligel pilingekê li In-

stagram e û dana mēhvandariyeke mezin û bicoş ji bo 2 saliya keça xwe, kete ber rexneya melayek naskirî û tundajo li Îranê de, bi navê Mahdî Sadrossadat. Navbirî di Instagrama xwe de wuha dibêje: Çawa dibe ciwanek 25 salî vî qasî dewlemend be, di demekê de ku xelk heta bi zorî nikarin pûşekan bo zarokên xwe bikin.

Bi giştî, aboriya Îranê diherife û xelkê normal yê Îranê hest bi bêzarî û mandîbûnê dikin. Asta bēkariyê gellek bilind e, kêmasî pir zor in û perê Îranê roj bi roj bihaya xwe ji dest dide.

Di "November" a sala borî de ku dorpêçên nû yên Amerîkayê li dijî Hikûmeta Îranê car din dest pê kir û petrola Îranê, banka navendî û bazirganiya derekî kire armanc, bûye sedem ku aboriya Îranê bi tewahî felec bibe.

Li gorî "Djavad Salehi-Isfahani", şarezayê warê aborî di zankoya "Virginia", heta beriya ku baykotên nû yê dewleta Trump li dijî Îranê dest pê bike, bēdadî û destengî û hejarî di Îranê de di astek bilind de bû. Sedema sereke jî sîstema hakim bi ser Îranê de ye.

"Salehi-Isfahani" di malpera xwe de wiha dibêje: "Sîstema aboriya Îranê, bi yeksanî ligel xelkê hejar û dewlemend riftar nake û xelkê hejar û kêmdahat bi awayek berçav hatiye piştguhixistin." Li gorî Reza Ekberî, lēkolerê karûbarên siyasî yê Îranê li Waşingtonê, rewşa heyî ya xirab ya aborî bûye sedema acizbûna xelkê ji fîsada îdarî, partîbazî, xizmayetî û axazadeyan ku sedema

serke ya wan probleman in.

"Suzanne Maloney" cîgira berpirsê progirema siyaseta derve ya ser bi dezgeha "brooking" di pirtûka xwe de ya bi navê siyastea aboriya Îranê piştî şoreşê wuha dibêje:

"Aghazadeyên Îranê ji post û desthilata xwe mifah distînin ji bo bidestxistina zaniyarên taybet, pere û pêgehên bilind yên îdarî û siysî. Ev yeka jî bûye sedema fîsadek mezin û xizm-xizmanê di Îranê de. Riftarek ku nîfîş bi nîfîş dest bi dest dibe."

Di sala 2017' an de yek ji zarokên siyastevanên reformîst bi navê Mihemed Rêza Arif, bi danîna nivîsînekê li ser Instagramê bû sedema acizbûnaxelkê. Mihemed Reza Arif di Instagrama xwe de got ku sedema serkevtin û dewlemendbûna wî di jiyane de, "jên"ên baş bûye. (toyên baş yên zarok pê çê dibin).

Di "Novemehr" a sala borî de dema bavê wî li "twitt"ê de daxwaz ji xelkê Îranê kir ku hemû bi hev re kar bikin û bibin yek dijî baykotên nû yên Amerîkayê, parêzerek Îranê li jêr nivîsa wî de komêntek danî û got: "Beriya her tiştî dibe xelkê Îranê ji dest "jên"ên baş xwe rizgar bikin."

"Erin Cunningham", şarezayî karûbarên Rojhelata Navîn, bi taybetî Îran, Sûriye û Îraqê ye. Navbirî xwendina xwe ya bilind di warê siyasetên navdewledî di zanîngeha Amerîkî li Parîsê de wergirtiye.

Nûriyê Tirkîzan!

Bûbê Eser

Nûrî hevalekî ji herêma Mêrdînê emdamê partiye bû. Di dawiya sala 1979'an û destpêka 1980'î partiya me dixwest dest bavêjê şerê çekdarî. Loma jî biryar hatibû girin da ku herêmên pêwîst berê bi çek bibin. Dûre jî herêmin din. Yek ji sedeman ev bû.

Sedemeke din jî ev bû wê demê rêxistina PKK dixwestin li Bakurê Kurdistanê hemû welatparêzan, partî û rêxistinên Kurdan ji holê rake da ku ew bi serê xwe tenê bimîne. Bi qavet û hêza xwe PKK hema hema zora hemû partî û rêxistinan biribû, endamên wan kuştibûn, amana tekoşîn û serfihildanê ne dida wan.

Tenê partiya me (PKD-KUK) mabû ku PKK nikarîbû bi wan. Loma jî ji bona PKK partiye ji holê rake, emrê ku kuştina hemî endam, rêvebir û berpirsiyaran dabû. Ji ber vê biryara PKK ya li gor daxwaza dewleta Tirk, me jî xwe li gor îmkanan bi çek dikir. Şerekî xurt di navbera me de derket, di vî şerê ne di berjewendiya gelê me de bû, gelek welatparêz hatin kuştin. Dûre rewş zela bû ku ev jî pilana dewletê bû. Ji ber ku wanPKK damezrandibûn, da ku hemû partî û rêxistinên welatparêz ji holê rake.

Di vî şerî dePKK wanda kir, loma darbeya 12 îlona 1980'î pêk hat, agir bera Kurdistanê dan, ter û hişk hemû bi hev re şewitandin. Qena`eta min a şexsî heger PKK bi ser ketiba, darbeya 12 Îlonê çê nedibû.

Hevalên me jî ji bona xwe parastin û haziriya şerê çekdarî bû ku deverên em lê xurt bi çek dikirin. Tam di vê tevliheviyê de heval dixwazin du roketên teyaran

dixîne (roketatar) bigihêjînin devera... . Wir cihekî stratejî û gelekî girîng bû.

Ji ber ku Nûrî him endamê partiye bû, him jî seyara wî hebû, hevalan rast dîtin ku Nûrî bi seyara xwe van roketena bigihêjîne cihê hewce. Wer hasil, em dirêj nekin. Nûrî xwe ji vê re amade dike. Heval roketan dixin seyara wî û dibêjin;

-Rêya te xêr be.

Nûrî seyara xwe ji qezayê ber bi Mêrdînê diherikîne, qaseta şivan dixwe teybê, tu dibêje qey barê wî tune. Bi rehetî seyara xwe dajo. Polîsên tirk wî di navbêra qeza û mêrdînê de didin sekinandinê. Di seyara wî di wan roketana dibînin û jê dipirsin:

-Kuro ev çine? Nûrî xwe li nezaniyê datîna û dibêje:

-Weleh nizamim.

-Ev roket in, tu çawa nizanî?

-Bawer bikin, berî ku ez jî qezê derkevim du çekdar ketin seyara min û ev di dawiya wê de bi cih kirin û gotin:

-Tê bajo em li dû te tên. Heta ku em neketin pêşiya te, tu nesekeine divê tu qet nesekeine.

Bi girtina wan roketan, îşkenceyên nedîtî li Nûrî dikin. Lê Nûrî yê qehreman jî her ya xwe digot û tu tişt bi destê polîsan ve

berneda. Dema ew anîn qawişa ez bi xwe jî lê bûm, weke miriyekî bû.

Piştî çûyina Gardiyanan me bi lez û bez ew hambêz kir, li gor îmkânên xwe ew derman kir. Piştî demekê êdî Nûrî jî bû weke me. Lê de werin vê ecêbê ku Nûrî lîse jî qedandibû, yanî neh salan dibistana tirk xwendibû lê dîsa tirkîya wî weke ya gundiyeke bû. Neh salan dibistan xwendibû lê tirkî fêr nebûbû. Ev yek li zîndanê jî bûbû bela serê wî. Her ku em derdiketin meşê hetmen Nûrî şaşî dikir û ji ber wê jî gelek lêdan dixwar.

Ji xwe rojên zîyaretan bûbû lêdana wî. Her gava diçû ba kesên hatibûn zîyareta wî, wî hetmen bêjeyek kurdî tevî tirkîya xwe dikir û ji bona wê jî bi sa`etan lêdan dixwar.

Rojek ji rojên zîyaretê bû. Di lîsta ewil de ya ku wê herin cihê zîyaretê, navê Nûrî xwendin. Piştî vegera girûpa ewil Gardiyan hemû xistin hundir. Nûrî hiştin û dest bi lêdana wî kirin. Lêdaneke weha bû qet mirov nikare bêje. Û her Gardiyanan jê dipirsîn:

-Te çima bi Kurdî qise kir? Nûriyê di nava destên wan zebaniyan de digot:

-Komûtanim weleh ez bi Kurdî nepeyivîme. Tenê min got. Bavo tu careke din hat, ji min re lûfikekê bîne.

**Ez ecêbgirtî dimînim
ku niha piraniya
kesên ji wê zîndanê
derketine, berhemên
xwe bi tirkî dini-
vîsînin, bi tirkî dix-
wînin û diaxifin**

Dûre me mesele fêm kir ku Nûrî daxwaza lûfikek ji bavê xwe kirî ye. Lê tu nebêje navê lûfikekê bi tirkî "Lîf"e. Ji dêlva Nûrî bêje; bavo carake din tu hat ji min re lîfêkê bîne, gotiye lûfikekê bîne. Ji ber ku Gardiyanan maneya Lûfikekê nizanibûn wan jî texmîn dikirin ku Nûrî şifreyek daye bavê xwe. Ji bona vê jî bi sa`etan lêdan û îşkence lê kirin.

Aha rewşa me girtiyên zîndana Diyarbekirê ya bi navê 5 nolîyê weha bû. Ji bona bêjeyek bi Kurdî me bi sa`etan îşkence didît. Ez ecêbgirtî dimînim ku niha piraniya kesên ji wê zîndanê derketine, berhemên xwe bi tirkî dinivîsînin, bi tirkî dixwînin û diaxifin.

* Ev nivîs boçûnên nivîskar in, ku rojnameya Agirî li hember de berpirsiyar nîne.

Komara Kurdistanê berhrmeke mayînde ji bo Kurdan!

Eskender Ce'iferî

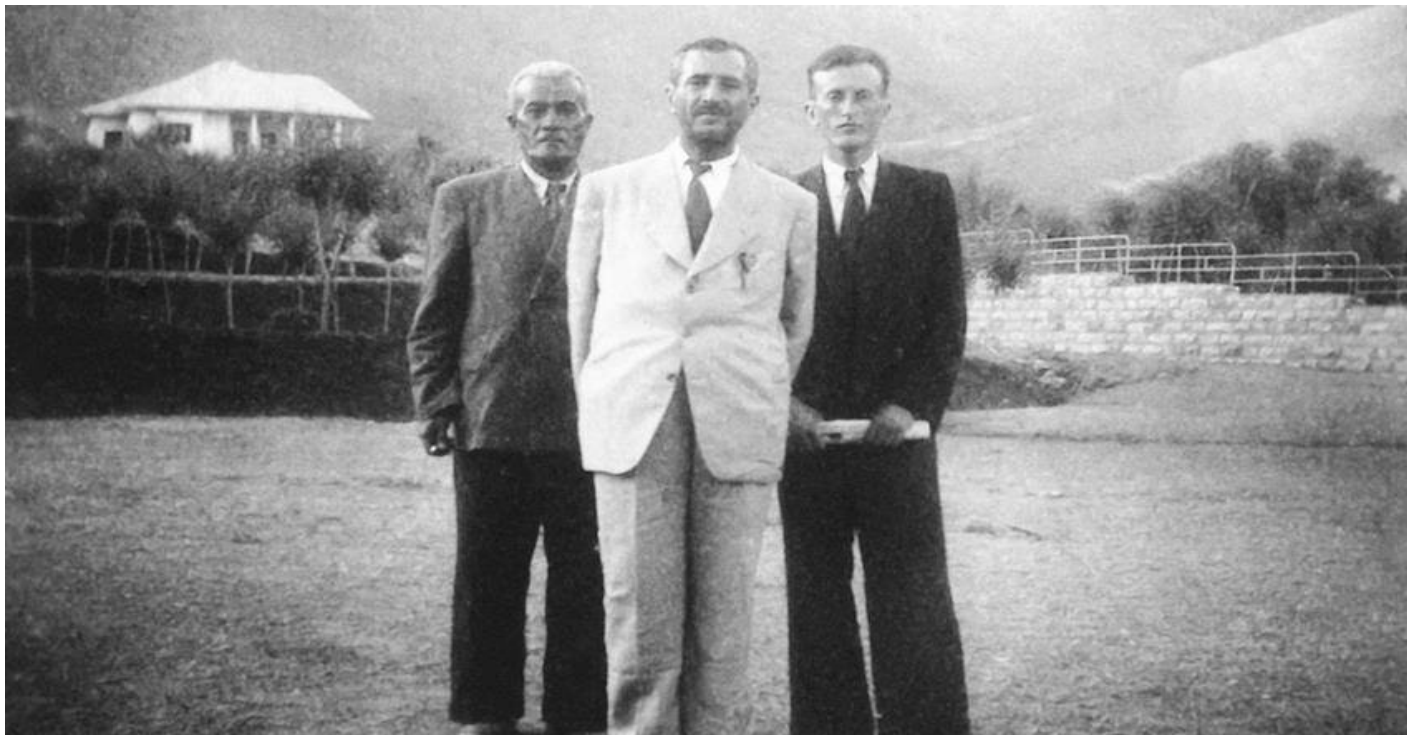
Roja 22'ê Kanûna Paşîn a sala 1946'an a Zayînî angu 2'ê Rêbendanê a sala 1324'an a Rojî, Komara Kurdistanê ji aliyê Qazî Mihemed ve li meydana Çarçira li bajarê Mehabadê ê Rojhilatê Kurdistanê hate ragihandin û wê hikûmeta Kurdî, ala netewî a Kurdistanê hilda. Di vê rêwresmê de Qazî Mihemed wiha sûnd xwar: “Sûndê bi mezinatiya Xwedê, rûmeta Qurana Kerîm û li ser welat û ala xwe diwxem heta dilopa dawî a xwîna min û nefesa min a dawiyê, bi can û malê xwe, di rêya azadiyê de, ji bo ku alên me li esmanan pêl bidin, ezê xebatê bikim.”

Beriya wê jî ev navçe şahidê serhildanên Şêx Ubeydullayê Nehrî û Simkoyê Şikak bû.

Piştî ku sala 1941ê Şahê Îranê Riza Şah bi derbeyeke ket û kurê wî Mihemedriza Şah bû desthilatdarê rejîmê, wê demê serokeşîrên Kurdan ên ku hatibûne sorgûnkirin, zivirîn Kurdistanê û hewl didan desthilat û rêveberiya navçeyên xwe bi dest bigirin.

Êdî rojavayê Îranê ketibû bin desthilata Kurd û Azerbaycaniyan de û Rûsî jî ketibûne navçeyê.

Sala 1942'an li Mahabadê kovara bi navê Nîştîman bi beşdarbûna 11 kesan çab bû û weke rojnameya fermî ya Komeley Jiyanebey Kurd (Komeley J.K) hate binavkirin û kar li ser hesta netewî a Kurdan dikir. Navê vê komeleyê di hate wateya vejandina Kurdan. Piştî sê salan di sala 1945'an de bi pêşengiya Qazî Mihemed, Komeleyê dewsa xwe da Partiya Demokrat a Kurdistanê û daxwazên vê partiyê, xweserî, perwerdeya bi zimanê dayîkê, fermîbûna zimanê Kurdî û gelek xwestekên din jî bûn.

Ji xeynî Komara Agirî li Bakur û hikûmeta Şex Mehmûd Berzencî ku li Silêmaniyê hatibû ragihandin, Komara Kurdistanê jî di warê dewletbûnê de ji bo Kurdan bû tecrûbeyeke din. Kurdan êdî ji xwe re şoreşên Agirî, Simko û ên din kiribûn mînak û gelek jî ders û waneya berxwedanê ji wan hîn bibûn.

Piştî ku di 22'ê Kanûna Paşîn a sala 1946'an a Zayîn Komara Kurdistanê hate ragihandin, Leşkerê Kurdistanê angu Artêşa Kurdistanê hate avakirin ku heman Hêza Pêşmerge bû. Ew hêz ji hezaran xortên Kurd û ji leşker û hêzên wan eşîran pêk dihat ku tevî Komara Kurdistanê bibûn û her du hêzên siwar û peya lixwe digirtin.

Komara Kurdistanê ya ku li Mehabadê bi Serokkomariya Qazî Mihemed hate ragihandin, çarde wezîr jî lixwe digirtin ku ev in; Serokwezîr: Hacı Baba Şêx, Wezîrê Karûbarên Navxwe: Mihemed Emîn Muînî, Wezîrê Karûbarên Derve: Ebdulrehman Îlhanîzade, Wezîrê Şer û Parastinê: Seyf Qazî, Wezîrê Darayiyê: Ehmed Êlahî, Wezîrê Dadê: Mela Husên Mecdî, Wezîrê Rêûbanan: Îsmail Îlhanîzade, Wezîrê Ragihandinê: Sidîq Heyderî, Wezîrê Post, Telefon û Telegrafê: Kerîm Ehmedeyn, Wezîrê Perwerdehî û Fêrkirinê: Menaf Kerîmî, Wezîrê Kar: Xelîl Xûsrevî, Wezîrê Ticaret û Bazirganiyê: Hecî Mistefa Dawûdî, Wezîrê Tenduristiyê: Seyîd Mihemed

Eyûbiyan, Wezîrê Çandiniyê: Mehmûd Welîzade. Ew wezîrên ku di Komara Kurdistanê de de cih digirtin, Yasaya Bingehîn a komarê zelal kirin.

Di dema yazde mehên temenê Komara Kurdistanê de gelek rêxistinên aborî, leşkerî, civakî, sîstema perwerdehiyê, çandî, wêjeyî, hunerî, şanoya Kurdî, saziyên ji bo parastina mafên jinan jî hatin pêkanîn, Çapemenî hebûn û zimanê Kurdî jî bû zimanê fermî. Ev berhem û gelek berhemên din û herwisa Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê PDKÎ, ji mîratên Komara Kurdistanê ne ku heya îro jî li dijî dagirker xebatê dike.

Aboriya Komara Kurdistanê li ser bac û ticaretê birêve diçû bi rengekî ku komîsyonekê li navedan bajarê bac ji tacir û bazirgan distand û komîsyonekê jî di rêya axayan re baca gundewaran kom dikir. Herwisa Komara Kurdistanê bixwe jî çalakiyê bazirganî û ticaret dikir ji bo ku dahata pêwîst ji bo xercên hikûmetê bi dest xwe ve bîne.

Hêzên Rejîma Şayê Îranê, bi desteka Berîtanyayê di roja 17'ê Kanûna sala 1946'an de, leşkerên xwe birin aliyê dewleta Kurdistanê. Ji bo ku xelk neyê komkujirin, Qazî Mihemed, berdewamkirina riya xwe, sparte hevalên xwe û êdî komar hate hilweşandin û Qazî Mihemed xwe radest kir.

**Beriya wê jî ev
navçe şahidê
serhildanên
Şêx Ubeydul-
layê Nehrî û
Simkoyê Şikak
bû**

Ji bilî desteka Berîtanya, Sovyetê jî bi Îranê re lihev kiribû ku pêwendiyên wan ên aborî bi rejîma Şahê Îranê re berdewam bikin û di lihevhatina wan de hatibû destnîşankirin ku “Mijarên Azerbaycan û Kurdistanê, pirs-girêkên navxwe ne û Îran divê bixwe, van pirs-girêkan çareser bike û êdî Sovyet piştgiriya nade van neyarên Îranê. Herwisa êdî hêzên Sovyetê û ên Berîtanya jî, ji axa Îranê bi temamî vedikişyan.”

Di roja 31'ê Adarê a sala 1947'an a Zayînî de Qazî Mihemed serokkomarê Kurdistanê, Seyf Qazî wezîrê Şer û Parastinê yê Komarê û birayê wî Sadr Qazî li meydana Çarçira a Mehabadê hatin darvekirin.

Nerîna Lîderan

Trump:

“Rewşa Îranê gellek xirabe, û ew daxwaza gotûbêjê dîkin”.

“John Robert Bolton”:

“Dibe Tîrkiye garantiyê bide ku êrîşî ser Kurdistan nake”.

“Brian H. Hook”:

“Em tu welatekî din ji dorpêçan mî’af ankin”.

“Mike Pompeo”:

“Di meha bê de, civîneke navneteweyî li ser rejîma Îranê heye”.

Selîm Zencîrî

Fobiyaya Kurd, tewnek e ku çar dehsal in rejîma Îslamî ya Îranê bi armanca dijberîkirina pîrsa Kurd û haydan û yekîtiya nasîyonalîzma Fars û hin netewên din tevî xwe dest bi raçandina wê kiriye û di çarçoveya parastin û bihêzkirina xîmên xwe de, reşandina tovê nefret, bizdandin, sivikaî, tometbarî û xwîn kiriye materyalên vî tewnî.

Rejîma Komara Îslamî hevdem li gel qorixkirina desthilatê, şidet û çavsorî jî teorîze û bi fermana cîhada Xumênî jî pîraktîze kir, wate rûçîkek şer’î û yasayî bi hemû cinayet û hovîtiyên xwe bexşî. Rejîmê pîrsa Kurd û neteweyên Îranê ji pîrsek siyasî û mafxwazî ve bi pîrsek ewlehî û cudaxwazî ve, çewaşe kir û bi mîlîtarîzekirina Kurdistanê û afrandina cinayet û tepeseriyên, dîktatorî û siyaseta xwe ya mirar sîstematîk kir ku heya niha jî bi hemû qaweta xwe berdeham dike.

Helbet bona domandina vî siyasîsetê jî, berdeham xwe bi alav û vîrjînen nû abdeyt kiriye. Ew bi leyîstina bi hin peyv û wajejên derewîn û dujminkarane weke «Dijî şoreş» û «cudaxwaz» û «dardestên Îsraîl û Amerîka» û «terorîst» û «Muharîb» û ...hwd, ji bilî çewaşekirina pîrsa Kurd û xwastên rewşa ewan, rêber, partî û bijardeyên wê jî bi nîşangeh girtine, û hewil daye kultur û edebiyata «ji Kurd bizdiyanê» xurt bike.

Bi kurtî fobiyaya Kurd, him kirine bi pêxora siyasîsetên tepeserkar û Kurdkuje xwe û him jî alavek bona xapandin û rakîşandina hest û soza raya giştî û besîckirina wan di çarçoveya erê û rewafîdana bi vî siyasîsetê.

Di vî çarçoveyê de her roj zêdetir qada medyayî bi film û dukumentariyên çewaşekarane

Fobiyaya Kurd

dadigrin û bi bazarkirina li ser xwîna vî gelê mafxwarî, dirêjî bi desthilata qirêj û dîktatorî a xwe didin.

Dukumentariya «bûyerên Kurdistanê» ku di 40mîn salvegera şoreşa gelên Îranê de hatiye berhevanîn, domandina heman rêbaz û siyaseta qirêj e. Çûnkî bi çewaşekirina rastiyên dîrokî, şikandina rêber û partiyên Kurd, û nîşandana dîmenek şerxwaz, nehecimî û yaxî ji Kurdistan û azadîxwazên Kurd çî ji cewher û kakila doza Kurd û xebata rewşa ya wan heya azadiyê nahuwere. Lê ji alî din ve vî rastiyê nîşan dide ku serbarê meşandina vî siyasîsetê û encamdana ew hemû cinatetan, rejîm piştî 40 salan dujminatîyê, hêj bi ser neketîye û pîrsa Kurd jî serbarê qurbanîdanên zaf, her zîndî û şîbî burkanê dikele û xortên wê jî amadeyî her nîrxdayînekê ne.

Helbet eva ne tenê siyaseta rejîma Îslamî ya Îranê, belkî ya hemû dewletên zal bi ser Kurdistanê de ye ku bi yek lojîkê nizîkî Kurdistan û pîrsa wan bûne û ger berê bi durûşma «Em bi Kurdistan re na, bi kufrê re şer dîkin» dijberîya Kurdistan kirine, niha jî bi durûşma «şerê me bi Kurdistan re na, bi terorîstan re ye» dixwazin dujminatîya Kurdistan bikin. Helbet li pişt her du durûşman û gelek siloganên din hevşewe de tenê yek armanc heye, ew jî fetisandina Kurdistan û ji holê rakirina vî pîrsê ye. Lewma bi dana van durûşman, navmala Kurdistan û

yekîtiya wan jî tîk dane û bi parvekirina Kurdistan bi ser baş û xiraban de, cehda afrandina dubendî û kurttir kirina nîfaqê û hingavtina bihevreyîyana neteweyan dane, ku mixabin heya qasekê li vî derheqê de bi ser ketine.

Lê ceribînên dîrokî nîşan daye ku lojîk û edebiyata înkâr, sîvîkatî, berxwarkirin, xwînrijandin û fobîya nîşandana gelan bi ser neketîye û nakeve jî, û ji bilî berxwedana rewşa û reaksiyon û xwarina serê dîktator û xwîn-mijantu encamek din nebûye; ku bêguman rejîma dijîmîrovî ya Îranê jî ji wê qaîdeyê bi dûr namîne.

Ji ber ku rejîm li hundur de rastî sedan kirîz û pîrsgirêkan hatiye û rewatiya xwe ji dest daye û egera serhildana xelkê li rojevê de ye, û li asta navneteweyî de jî ketîye bin givaş û dorpêçên dijwar yên aborî û siyasîde; hevsarê wê hatiye kişandin û hêdî hêdî destê wê li fitne û cinayetên deverê de jî tî kurtkirin, lewma egera guherîna hevkeşeyên siyasî û dîzanek nû ya deverê bi qazanca azadiya gelan û demokrasiyê tî texmînkirin ku eva jî bûye qapûsek mezin bo rejîmê û xew ji çavan herimandîye. Anku fobiyaya guherînakariyan şîbî fobiyaya ji Kurdistan wê tewnê rêsyayî û vehonandî yê rejîmê veçirîne û hemû ew sermayeguzariya ku li wan hemû salan de bi vî siyasîsetê kiriye, dibe bi bilqa ser avê û pûç dibe.

Kurdistana Sûriyê di navbera helwesta Amerîka û gefên Tirkîyê de

Ebdulêzîz Qasim

Gefên Tirkîyê derbarê pêkanîna operasyoneke leşkerî li ser navçeyên Kurdan li rojhilata çemê Firatê roj bi roj zêdetir dibin, ku Tirkîya bi hinceta dijberiya “PKK, PYD”, gelê kurd û paşeroja doza kurdî armanc dike, û bi taybtî piştî dagîrkirina Efrînê û bicihkirina çeteyên opozisyona Sûriyê yên îslamî-erebî yên ter-orîst li Efrînê û pêkanîna kiryarên dizî û talankirin û hawirdkirina Erebên Xûta Şamê yên alîgirên rêxistina DAIŞ`ê li gund û bajarokên Efrînê û pêkanîna projeyê guhertina demografi û erebkirina navçeya Efrînê û parçekirina kurdistana Sûriyê bi mebesta ku kurd li Sûriyê nebin xwedî statûyek.

Piştî daxuyaniya Serokê Amerîka Donald Trump li heyva borî ji bo vekşîna hêzên Amerîkayê ji rojavayê Kurdistanê metirsî û dilgiraniyek mezin li rex gelê kurd û hêzên Kurdan li ser rewşa rojavayê Kurdistanê û paşeroja gelê kurd peyda kir, û yekser piştî biryara serok Turmp, Amerîka ligel Herêma Kurdistanê projeyek ji bo belavkirina “Hêza Leşkerên Roj” (pêşmerge roj) li ser sînorê Rojavayê Kurdistanê-Tirkîyê pêşkêş kir, lê ew proje ji aliyê PYD`ê bi fişarên PKK hat redkirin û yekser PYD`ê bi-jardeya hemahengiyê ligel artêşa rejîmê helbijart û hewla pêkanîna danûstandinan ligel rejîma Sûriyê da ji bo belavkirina hêzên rejîmê li şûna hêzên Amerîka û ji bo vê çend hevdîtin di navbera berpirsên PKK û PYD digel Şamê û Rûsiya de hatin pêkanîn, û li gor daxuyaniyên berpirsên PYD`ê li ser gefên Tirkîyê yên li ser Rojavayê Kurdistanê, Rûsiya nexşereyêk dabû ji bo navbeynkariyê di navbera wan û Şamê de, lê heta niha ew hevdîtin

bê encam in ji ber ku Şam mafên Kurdan qebûl nake û piştî biryara Amerîkî li ser redkirina radestkirina navçeya rojhilatê çemê Firatê bo hêzên rejîmê, çi mifayek nîne ji danûstandinên bi rejîma Sûriyê re, tevî daxuyaniya Wezîrê derve yê Rûsyayê Sergey Lavrov derbarê vekişîna hêzên Amerîkayê û giringiya vegera hêzên rejîmê li şûna wan li rojhilatê Firatê.

Piştî derbasbûna heyvekî li ser daxuyaniya Serok Turmp li ser vekişîna hêzên Amerîka ji bakurê Sûriyê, diyar dibe ku vekişîn hatiye di çarçoveyê siyaseteke Amerîkayî ya nû di Rojhilata Navîn de û dibe ti pêwendiya biryara vekişînê nebe bi gefên Tirkîyê re, her wek Turmp di daxuyaniyên xwe de da zanîn ku hebûna hêzên Amerîka li Sûriyê herî zêde ketibû di bin berjewendiya rejîma Sûriya û Îran û Rûsiya de, û da zanîn ku Amerîka beşdar nabe di proseya nûjenkirin û avadankirina navçeyên di bin kontrola rejîmê û milîsên Îranê de, û xuya dibe ku ti rêkeftin nehatine pêkanîn di hevdîtinên berî hefteyekê yên di navbera rayedarên Amerîka û Tirkîyê de, û ev yek xuyaye dibe ji nav daxuyaniya berdevkê Serokkomariyê Tirkîyê Îbrahîm Kalin yên li roja 15.01. 2019`an, dayîn ku şanda Amerîkayê 5 xalên “nefermî” arasteyî me kirin, û

gotibû meseleya gefên aborî yên li ser me jî bi dawî bûn”, ku berî çend rojan Serok Donald Trump li ser Twitterê hişyardariyên tund dabûn Tirkîyê û diyar kiribû ku “heger Tirkîya êrîşî Kurdan bike ew ê dê aboriya tirkîyê wêran bike”, herwiha Trump da zanîn ku ew dê herêmeke ewle ya bi qasî 32 kîlometre durist bike, û dibe roleke mezin ya Amerîka û Fransa hebe di duristkirina “navçeya ewle” de bê beşdariya Tirkîyê, herwiha pêşhatên nû diyar dikin ku eger heye Amerîka ji biryara vekişîna hêzên xwe ji Sûriyê vegere, û berdevka Wezareta Derve ya Rûsyayê Maria Zakharova ev yek piştrast kir û ragihand ku Amerîka ser vekişîna ji Sûriyê “ne cidi ye”, û Zakharova ji rojnamevanan re gotibû ku Amerîka ji bo li Sûriyê bimîne li hincetan digere, û diyar kiribû ku Amerîka heta niha li ser vekişîna ji Sûriyê ti gavek û tişteki berbiçav nîşan nedaye û ew ne bawer in ku Amerîka ji Sûriyê derkeve. Diyar dibe ku Amerîka bêdeng nabe li ser êrîşkirina Tirkîyê li ser rojhilatê Firatê, wek bêdengiya li ser Efrînê û zêdetir dê rê bigire li pêşiya her êrîşeke Tirkîyê di nav karûbarên navçeya “ewle” de ya ji aliyê serok Turmp hatiye pêşniyar kirin, ne tenê Amerîka herwiha Fransa û Birêtaniya û Almanya li dijî her oparesyoneke leşkerî ne ji

aliyê Tirkîyê. Hêjayê gotinê ye ku serok Mes`ûd Barzanî gelek caran metirsiya xwe li ser Rojavayê Kurdistanê nîşan dabû, herwiha di çend rojên borî de wezîrên derve yên Fransa û Amerîkayê, wezîrê derve yê Holanda, û şewirmendê wezareta berevaniya Amerîkayê yê karûbarê Rojhilata Navîn, herwaha bi dehan şand û dîplomatarên mezin yên cîhanê serdana Hewlêrê kirin û li gel Serok Barzanî civiyan û pirsra kurd û çarenivîsa rojavayê Kurdistanê di wan hevdîtinan de mijareke sereke bû, û piştî hevdîtina serok Barzanî ligel Wezîrê derve yê Amerîka Mike Pompeo, yekser li roja 10.01.2019`an, Serok Mes`ûd Barzanî li Selahedînê pêşwaziya şanda serkirdayetiya Encûmena Niştîmaniya Kurd li Sûriye “ENKS”ê kir û heta niha çi pêzanîn li ser wê hevdîtinê nehatine aşkerekirin, bi tenê daxuyaniya ENKS`ê bal kişandiye ku “vekişîna Hêzên Amerîkayê ji Rojavayê Kurdistanê dilgiraniyek ligel Serok Barzanî li ser rewşa Rojavayê Kurdistanê peyda kiribû û wî ji bo kêmkirina metirsiyên li ser Rojavayê Kurdistanê xebatek berfireh birêve biriye, di encama keda Serok Barzanî de metirsiyên li ser Rojavayê Kurdistanê kêmbûne”.

Di pêxema nan de, du kolberên din bi teqeya hêzên nizamî bûne qurbanî

Du kolberên Kurd xelkê yek ji gundên devera “Kotol”ê li sînore bajarê Xoyê, bi teqeya rasterast a hêzên mizamî ên hikûmetî ve hatin kuştin û birîndarkirin.

Şeva derbazbûyî, hejmarek ji kolberên Kurd li devera “Kotol” a bajarê Xoyê, dikeve kemîna hêzên nizamî ên hikûmetî, û di vê pêwendiyê de, kolberekê canê xwe ji dest da, û kolberekî din jî bi giranî birîndar bû. Ew du kolberê Kurd yê bi navê “Ebdullah Yusifî” hate kuştin, û “Êhsan Xalidî” jî birîndar bû, ku xelkê gundê “Razî” ya devera Kotolê ne.

Bi gotina wê çavkaniyê, “Ebdullah Yusifî” gulleyek li serê wê dane, û dest bi cî canê xwe ji dest da, û herwisa “Êhsan Xalidî” bo çareseriyê pizîşkî bo yek ji navendên dermanî ên bajarê Urmiyê hate şandin.

Çar kolberên Kurd li ser sînore Bane û Serdeştê hatin kuştin û birîndarkirin

Pêka rapora ku gihîştîye malpera “Kurdpa”yê êwariya roja Yekşemiyê 23`ê Befranbarê, Kolberekî Kurd bi navê “Namiq Xulamî” xelkê gundê “Xoriyawa” li sînore Hengejal a Bane bi sedema teqeya rasterast a hêzên nizamî yên Hikûmeta Îranê, canê xwe ji dest da, û du kolberên din jî bi navên “Karzan Emînzade” xelkê gundê “Xoriyawa” û “Cebare Ehmedî” xelkê gundê “Kanî sûr” bi tundî birîndar bûn.

Namiq Xulamî, di demema veguhastina wî bo navenda dermanî a bajarê Sine canê xwe ji dest da û Cebare Ehmedî, bo çareseriyê pizîşkî hatibû veguhastin bo nexweşxaneyê bajarê Silêmanî li Herêma Kurdistanê.

Ew sê kolberê Kurd bi bê haydarkirina pêştir, ji aliyê hêzên nizamî yên Hikûmeta Îranê ve bûne armanc.

Ji aliyekê din ve jî, çend rojan berî niha, kolberekî Kurd bi navê “Sîrwan Hesenzade” temen 25 salî xelkê Serdeşt li sînore wî bajarî bi sedema teqeya hêzên nizamî yên Hikûmetî bi tundî hatin birîndarkirin.

Hêzên nizamî yên hikûmetî bi bê agadarkirina pêştir li nawayê “Bajar” ya Serdeştê, teqe li kolberê Kurd kirine, û navbirî bi sedema kûrbûna birîna xwe, bo nexweşxaneyê bajarê Urmiyê hate veguhastin.

Pêncemîn kolberê Kurd evsal bi sedema sir û seqemê canê xwe ji dest da

Pêncemîn kolberê Kurd evsal bi sedema sir û seqemê canê xwe ji dest da. **Ajansa Kurdpa:** Kolberekî ciwan xelkê bajarê Çaldiranê bi sedema sirê li sînore vî bajarî canê xwe ji dest da.

Roja Duşemiyê 24`ê Befranbarê, kolberekî law bi navê Emîr Tahirî temen 20 salî xelkê gundê Girgire a çaldiranê, bi sirê canê xwe ji dest da.

Ew kolberê Kurd di dema kolberiyê de, li ser bilindahiyên sînore di navbera Çaldiran û Tirkîyê rastî vê bûyerê hat.

Eva pêncemîn kolberê Kurd e ku bi sedema sirê li ser bilindahiyên sînoren Kurdistanê canê xwe ji dest dide.

termê vî kolberê Kurd ji aliyê hêzên erteşa Tirkîyê ve bo bajarê Wan a Kurdistana Bakûr hatiye veguhastin û paş rohnûna nasnameya wî, ji riya sînore Bazergan ve bo bajarê Çaldiranê hatiye veguhastin.

Roja Şemiyê 22`ê Befranbarê jî, kolberekî Kurd bi navê Eyûb Emînî kurê Mihemed xelkê gundê Deşwan a Selmasê bi sedema sir û sermayê canê xwe ji dest da.

Herweha sê kolberên din bi navên “Yûsif (zanyar) Mihemedî esil” xelkê Pîranşarê, û Zanyar Ezîzzade kurê Silêman xelkê Pîranşarê, û Muzefer Husênî temen 35 salî kurê Elî xelkê gundê Gîsiyan a ser bi nawayê Mirgewer a Urmiyê di dema kolberiyê de bi sedema sirê canê xwe ji dest da.

Derî jî westiyayî ne

Zîrek Kemal

Bêguman ev nivîsa min nakeve çarçoveya rexne yan şîroveya wêjeyî, lê tenê hewldaneke ji bo derbirîn û nîşandana têgihîştin û çêja min derbarê berhem û karên wêjeyî yên nivîskarê Kurd ê ciwan Aram Mihemed “Aram Şêx Wesanî.”

Di warê edebiyata Kurdî ya vegotinê de, bi bawerîya min, Aram Şêx Wesanî yek ji nivîskarên Kurd ên jîr û ciwan e. Di hemû berhemên wî de gelek kitekit û hûrgilî hene. Ez dikarim wek nerîneke şexsî bêjim ku ez zewq û çêjeke mezin ji berhemên Aram dibînim.

Helbet mirov nikare di nivîseke wiha de behsa hemû kar û berhemên wêjeyî yên nivîskarê Kurd Aram Şêx Wesanî bike. Lewma ez di vê gotara xwe de bêtir bala xwe didim ser pirtûka wî ya çîrokan ya bi navê “Dergekanîş Hîlak in – Derî jî westiyayî ne” ku di sala (2018) de çap û belav bû.

Mîna bi sed hezaran ji welatîyên xwe, beriya 30 salan nivîskarê Kurd Aram Şêx Wesanî jî ket ber pêla êş û kovan û trajedîyan. Gundê wî bi çekên kîmyayî hat bombebarankirin. Çavîyên geş û şên ên rez û bax û kaniyan hatin korkirin û miçiqandin.

Gundê wan jî mîna piraniya gundên Kurdan, gundekî wiha ye ku ji dema çêbûye, pariyê nanê xwe bi Pêşmerge û bêkes û xerîban re parve kiriye. Şik tê de tune ku van jan û bobelatan bandoreke berçav li ser kesayetî û kar û berhemên wêjeyî yên Aram kirine.

Ez hest dikim xemgîniyeke kûr di hundirê Aram de hêlîn çêkiriye û ew her bi vê êş û xemgîniyê jî berhemên xwe dinivîse. Teqezkirina Aram li ser teşe û naveroka vegotinê, hewldan e da ew bûyer û bêtar û serpêhatî di nav toz û tirabêlka cîhana modern û lezgîn de winda nebin.

Ez di nav piraniya wan serpêhatî û bûyeran de jiyame ku di kar û vegotinên Aram de wek sem-

bol tîn bikaranîn, lewma jî dema ez berhemên wî dixwînim ez çêjeke mezin jê werdigirim. Li gor min, Aram Şêx Wesanî li gelek cihan rûpelên serdema xortaniya min ji nû ve vedike. Heyamekê min çêjeke mezin ji xwendina pirtûka (Kenê Parsek) a mamoste Hesên Qizilcî werdigirt, niha ez heman çêjê ji xwendina vegotin û çîrokên Aram werdigirim.

Nivîskar di vegotina xwe de hewl nade mirov ji kesekî pasîv û hêvîsikestî bike kesekî qehreman û gernas, herwiha naxwaze hêla sor a çîneyetî û veqetîna civakî

bike rewatî û şeriyeta geşkirina wan îdeoloji û hîmên klasîk ku çendik û çend sal in mîna şevpest û kabûsan li ser sînga mirov lûsiyane û jiyana mirov berteng kirine û bêhn lê çikandine.

Aram di vegotina xwe de misêwa bi takekes re tevdigere û tê hestkirin ku takekes li ba Aram xwedî desthilat e bi ser temamiya hîm û tradisyonên ku bi hênceta lawazî û kêmdesthilatîyê, mirovan dikişkişînin girtîgeha siyasî û îdeolojiyên tund. Anku veğerandina heybet û maneyê ji bo takekes, takekesekî ku di nav fikrên teng de asê maye, takekesekî ku yasa û qanûnên curbicur tevgerên wî yên şexsî û normal jî sînordar kirine.

Pêwist e nivîskar takekes ji wan çarçoveyan dûr bike û wek bikerekî çalak û xwedî îrade wêne bike û wî ji wê asêgeha civakî ya berteng rizgar bike. Herwiha di berhemên Aram de hewldaneke berçav heye da ku mirov ji bûnewerekî siyasî bike bûnewerekî exlaqî.

Di pirtûka Aram Şêx Wesanî ya çîrokan a bi navê “Dergekanîş Hîlak in – Derî jî westiyayî ne” ku di sala (2018) de belav bû, behsa şerê Mîran ji bo çareserkirina êş û azara derûnî ya keçekê ku sêwî û bê bav maye tê kirin. Herwiha Aram hewl dide wargehê bîranînen nejbîrkirî bi destê gurên mirovî neyê têkdan. Hûrgiliyên evîn û tirsê di vegotina bîranînan de dihêlin hedan li xwîner nemîne û helkehelk pê bikeve.

Edebiyata Aram edebiyata vegotina trajedî û têkçûn û jiyana dijwar a mirov e. Lê bendewarî û hêviyeke kûr jî di çavê karakteran de tê dîtin. Nivîskar dixwaze bêje mirovekî reşbîn û xwedî vîn û îrade ji mirovekî geşbîn lê bê vîn û îrade girîngtir û baştir e. Nivîskar di çekirina karakter û hûrgiliyên vegotinê de girêdanek çêkiriye û bi jiyana xwe ya realîst ve girêdaye û heta radeyeke baş tê de serkeftî bûye. Aram di xeyalê de kûr e û di naveroka berhemên wî de bedewiya wêje û estetîkê tê pelandin.

Her çiqasî hinek nîşe û tîbîniyên min li ser şeweya vegotina wî hene ku mumkin bû li gelek cihan baştir û berfirehtir bûya. Roman û çîrok û janrên edebî bi giştî, mumkin e di nav çend çarçove û yasa û zagonên edebî de teşe bigirin. Ez bi xwe li dijî wan çarçove û qaliban im, lê ev nayê wateya ku sînor bi temamî bên rakirin û tevlihevkin.

Çend mohr û xisletên sereke hene ku janrên edebî ji warên marîfî û zanistî cuda dikin. Bi dîtina min ew jî bi vê lîstika zimanî tê kirin ku bi rêya wê xwîner dikeve nav çêj û raman û sersamiyê. Li gor vê dîtîna Aram di vegotinên xwe de karîbû bi hûrbînî li ser wan hûrgiliyan kar bike. Ji ber vê yekê jî, ligel berhemên Aram, xwîner hest nake dema wî vala diçe.

Bi bawerîya min, ji bo nivîskarê çîrok û roman û vegotinê bi giştî, şênberkirina ziman di formeke estetîkî û kûrbûna di nav xeyal û girêka bûyeran û forma karakteran de pir girîng e. Lê divê nivîskarê warê vegotinê wek ferhengê be di warên zanistî û civaknasî û derûnnasî de. Tew divê şarezatiyeke wî ya baş di semiyolojiyê de jî hebe, eger ne wiha be, nivîskar nikare bi şeweyeke hûrbîn rol û maneya karakteran diyar bike û wan rolan bipsêre wan ku pêwist e bipsêre wan. Ji Soranî: Besam Mistefa

Zimanê Kurdî

3- Cînavên koma (min), ku li pey karan (yên derhingêv û yên nederhingêv) bîn, ew jî dibin berkarên nerasteder. Wek :

- Zînê diyariyek da me .
- Nêrgizê berek avête wan .

Ev her dû cînav (me, wan) berkarên nerasteder in. Ji ber ku reseniya wan her dû hevokên li jor ev e : - Zînê diyariyek da (bo) me\ - Nêrgizê berek avête (bo) wan.

4- Cînavên koma (min), yên ku li pey nav û hevalkaran tên: - Birayê te çûye gund - Ez nêzî we me bi van nav-lêkirinên rêzimanî hatine nasîn : - Celadet Bedirxan û Rojyê Lîsko (li jêr bandora zimanê Fransî) gotine, ev cînav (berkarê nav) in. - Dr. Cemal Nebez û Sadiq Behadîne Amîdî (li jêr bandora zimanê Erebî) gotine, ew di raweya palvedanê (îzafê) de ne.

Dr.Kurdistana Mukriyanî di “govarî Zanyarî Kurd, bergî (7).R. (245) de, wan dike berkarên tiyan, anku, berwerê (tewandî)

5- Di zimanê Fransî de raweyek bi navê (Transformation) heye. Ev rawe di zimanê kurdî (K.J), de, xwe dide ber gotina “Raweya veguheztî). Anku, raweya ku ji raweyeke resen hatiye veguheztin. Di zimanê kurdî de jî ev raweya veguheztî heye. Li gelek dever û herêmên Kurdistanê tê gotin : - Min dil heye ez herim Amedê. - Te hevalek heye. - Me (5) hespên kêşê hebûn. - Wî dostekî dilsoz heye. Ev raweya van mînakên di forma resen de, bi vî şêweyê jêrîn e : - Dilê min heye, ez herim Amedê. - Hevalekî te heye - (5) hespên me, yên kêşê hebûn. - Dostekî wî yê dilsoz heye.

6- Ji hêla rastnivîsê ve jî, hemû cînavên kesîn serbixwe tene nivîsîn, ji bilî cînavê kurtkirî (ê), ku bikar û pêrbesttan ve tene nivîsîn. Wek :

- Min dayê .
- Tu jê re dibêji .

7- Ev cînavê kurtebir (ê), ku di (K.X)de bi navê (ranawî Likaw) tê nasîn, berdewam cihê berkarên nerasteder digre: - Ez bi pênuşê dinivîsim. - (Ez pê dinivîsim) - Te pênuş da Zînê. - (Te pênuş dayê).

2 -Cînavên pirsyarî

Rola şêwazê pirsyarî di warê zelalkirina wate û têgehan de, roleke giring e. Gelek caran gotin li ber guhên me dikevin û mebestên wan gotinan ji me ve baş zelal nabin. Hingê pirsyar tenê li ber me dimînin ku em bi bersivên wan, mebest û têgehên tarî ronî bikin. Şêwazê axavtina pirsyarî di zimanê kurdî de bi (3) şêweyan dirust dibe : - Bi cînavên pirsyarî. - Bi alavên (amrazên) pirsyarî. - Bi şêwazekî bê cînav û alavên pirsyarî.

a- Cînavên pirsyarî :

Cînavên pirsyarî di zimanê kurdî (K.J.)de ev in:

“ kî, kê, kû (ku), ka (kanî), kengî (kengê), kîjik, kîjan, çi, çilo, çon, çawa (çawan), çima, çitov (çito) çira (çire), çend, çiqas”.

Her yek ji wan cînavan bi taybetiyekê tê xebitandin .

“Kî” : Ev cînav bo hişmendan (mirovên) tenê tê xebitandin û cihê navên yekjimar û pirjimara her dû zayendan (nêr û mê) digre .

Mînak : - Kî hat ? (Salar hat) (nêrê yekjimar) (Zîn hat) (mêyê yekjimar) - Kî hatin ? (Birayên te hatin)(nêrê pirjimar) (Keçin hatin) (mêyê pirjimar) Cînavê (kî) weku hemû cînavên kesîn, yên koma (ez) di dem û raweyên rasteder (bê verê) de tê xebitandin.

1- Bi karê bûnê (heyinê) re :

- Dema bûrî :

- Ew kî bû li min dipirsî ?
(Reşo bû li te dipirsî) - Mêvanên we kî bûn ? (Mêvanên me xizmên me bûn)

- Dema nuho :

- Ev jina li te dipirse kî ye ?
(Dayika min e) - Ev kî ne ? (Ev hevalên Zînê ne)

- Dema paşeroj :

- ku em bi rê ve biçin, kî yê rêberê me be ?
(Ev hevalê rênas dê rêberê me be) - Mêvanên me dê kî bin (Mêvanên me dê Hemo û Reşo bin).

Dom heye...

Daxuyaniya Femandariya Hêza Pêşmerge Kurdistanê

Femandariya Hêza Pêşmerge Kurdistanê ji bo danasîna vê hêzê û logoya taybet bi vê hêzê, daxuyaniyek belav kir.

Daxuyanî wiha ye;

Welatîyên Kurdistanê!

Azadîxwaz û xebatkarên riya serbestiya niştîman!

Weke ku hûn haydar in, çil sal di ser desthilatdariya Komara Îslamî re derbas dibin û tepisandîna sistematîk a gelê Kurd ji aliyê rejîma Komara Îslamî ve bi awayên cuda berdewam dike. Lewre xelk û xebatkarên Rojhilatê Kurdistanê neçar bûne ji hemû şewazên xebata rewşa û yek ji wan xebata çekdarî jî, li hemberî vê rejîma da-

girker Berevaniyê ji gel û niştîman bikin. Ji bo bersivdana pêwîstiyên tevgera Rojhilatê Kurdistanê di qonaxa Rasanê de, “Hêza Pêşmerge Kurdistanê” weke pêdiviyek û bi piştevaniya mîrata tijî serbilindî a Komara Kurdistanê, di pêxema lihevgerîdana xebata Bajar û Çiya, weke baskê xurt ê Rasana Rojhilat, bi armanca tevgerên berdewam di nav xelkê Kurdistanê de û ji bo piştevaniya xebata mafxwazî û cemawerî a xelkê Rojhilatê Kurdistanê li dijî rejîma Îranê, erkên xwe ên niştîmanî bicî dike.

Hêzek ku weke kela mayînde a lihemberderketina dagirker û serkutîrî li Kurdistanê hatiye

rêxistin û piştevaniya xebata civaka Kurdistanê ji bo rizgariya niştîman dike û wê lihemberderketina dagirker û dar û desteyên wê li Kurdistanê, ji erkên sereke yê wê hêzê be.

Hêza Pêşmerge Kurdistanê, weke nûnerê vîna xelkê û yek ji aliyên berevaniya rewşa a xelkê Kurdistanê derdikeve holê da ku bi xelkê Kurdistanê re li hemberî dujminên gel derkeve û herwisa vê peyame jî bide dagirker ku hêza me ji şiyana keç û xortên cangorî û pêkhatiyên cuda ên xelkê Kurdistanê pêk tê û parêzvaniyê ji keramet û mana îro a gelê me û pêşeroja xelkê Kurdistanê dike.

Hêza Pêşmergeyên Kurdistanê, adreseke e ji bo nîfşa nû a xebatkaran ku dixwaze li Rojhilatê Kurdistanê jiyanekê nû bide xebat û tevgerê.

Lewre jî di berdewamiya xebata netewa me de, nîfşeke nû serî hildaye ku dixwaze li hemberî saziyên rejîma dîktator û dagirkariyê derkeve. Rewatiya vê lihemberderketinê jî weke hertim, ji “Mafê Çarenivîsê a Xelkê Kurdistanê” û berevanî û berxwedana rewşa distîne. Ji vir ve em bi pêwîst dîzanin bêjin ku logo û hêmayên “Hêza Pêşmergeyên Kurdistanê” ji van tiştan pêk hatiye;

–“Qelxan”ek ku remza hêza çekdar û vîna xelkê Kurdistanê ji bo berevaniyê ye,

–“Baz” ku tê wateya hêmayê Hêza Pêşmerge ji bo cangorî û jiyanê bi serbilindî,

–“Arm”a Komara Kurdistanê jî tê wateya pêkhatina Hêza Pêşmerge weke mîratgira Komara Kurdistanê û armançên netewî ku ji bo rewatiya dîrokî a rizgariya niştîman û

serbilindîya netewî xebatê dike.

Her yek ji rengên logoya Pêşmerge jî, wareke xebat û tekoşînê nîşan didin;

“Rengê sor”, hêmayê şoreşgêrî û cangorîtiya xortên netewa Kurd li hemberî hêza dagirker û herwisa hezkirina niştîman li cem wan e.

“Rengê zer” an jî zêrîn, hêmayê ronahîkerî a Hêza Pêşmergeyên Kurdistanê, navûdeng, jêhatîbûn, aramî û hesta wan ji bo berevanî ji xelkê Kurdistanê ye.

“Rengê zeytûnî” ê henayî jî tê wateya aşîtxwazbûna Hêza Pêşmergeyên Kurdistanê ji bo dabînkirina armançên gelê Kurd û sembola hêz û şiyana çekdarî ye ji bo berevanîkirin ji van hizran. Ji niha û pê ve, wê ev logo di hilkeftên çekdarî, netewî û niştîmanî de li cem ala Kurdistanê bê hildan.

Femandariya Hêza Pêşmerge Kurdistanê

20'ê Befranbarê a sala 1397'an a Rojî

Ajanek têkiliyên di navbera rejîma Îranê û Almaniyayê têk dide

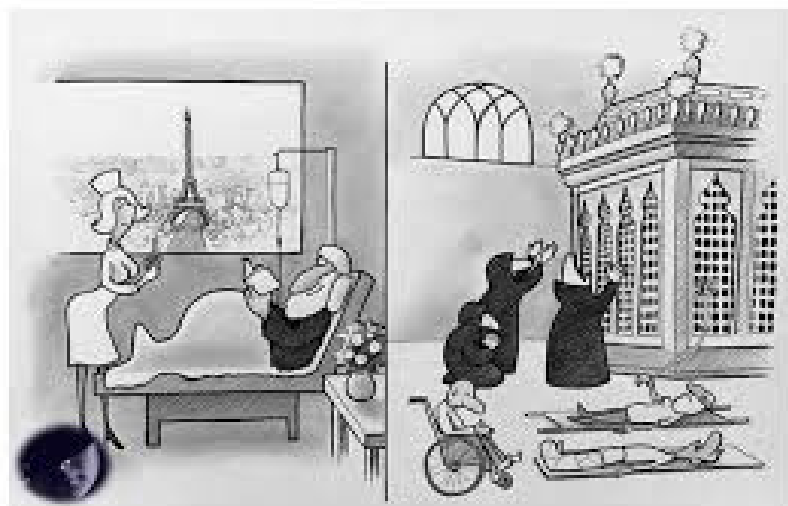
Ajaneke rejîma Îranê bû sedema vê ku alozî û sarbûnek di pêwendiyên di navbera rejîma Îranê û Almaniyayê de pêk bê

Radyoya navneteweyî ya Firansayê di raportekê de ragehand ku şêvirmendekî karûbarê çandî ê erteşa Alman ku hevvelatîyekî 50 salî ê Efxanî ye, û navê wî jî Ebdulhemîd e, zanyarî dane sirwîsên

Îtîla'atî ên rejîma Îranê. Tê gotin ku ew kesê efxanî bi salan ajantî (casûsî) bo Wezareta Îtîla'ata rejîma Îranê kiriye. Malpera internêti ya “Der Spiegel” ya Alman tevî weşandina vê nûçeyê ragehand ku îdareya cinayî ya Alman roja Sêşemiyê ew kes destbiser kir.

Li gora zanyariyan, wî wekî werger û şêvirmend di karûbarê Efxanistanê de digel erteşa Alman hevkarî dikir.

Wî kesî kariye zanyariyên girîng û hestiyar bide Îtîla'ata rejîma Îranê. Zanyariyên li derbarê hebûna Almaniyên di Efxanistanê de, û rege jî di gellek biyavên din de, ku bo navendên ewlekariya Alman girîngî hebûne.

Axûndeke rejîma Îranê di nexweşxaneyêke derve û xelkê nexweş ê Îranê di Îmamzadeyan de